

ਆਦਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੋਲ ਅਤੇ ਦਯਾ ਚੌਧਰੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2008 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 4949

6 ਅਗਸਤ, 2009

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 Art. 226—ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1976 ਐੱਸ. 122 ਅਤੇ 123 ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ—ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬਿਲਡਿੰਗ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ—ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ — ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਗਿਆਪਨਦਾਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦੀ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਗਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਗਮ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 122 ਅਤੇ 123 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 17 ਅਤੇ 18)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਗਰਵਾਲ ।

ਏ.ਆਰ.ਟੱਕਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗਰਗ ।

ਸੁਵੀਰ ਸਹਿਗਲ, ਐਡੀ. ਏ.ਜੀ.ਪੰਜਾਬ।

ਆਦਰਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗੋਇਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੁਪਏ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ।
11 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਨੂੰ 18 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ।

(2) ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਹੈ: (i) ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੀ ਕਮੀ ਲਈ; (ii) ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬਿਲਡਿੰਗ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2005 ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਨੋਟਿਸ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਲ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੰਮ ਉਕਤ ਟੈਂਡਰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਟੈਂਡਰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਿ ਅਲਾਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 13 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਨੂੰ ਕੰਮ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਿਗਮ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬੋਰਡ/ਹੋਰਡਿੰਗ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ. ਇਸੇ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਸਟਰੀਟ ਲਾਈਟਾਂ, ਗਰੀਨ ਬੈਲਟਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਵੀ ਠੇਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਠੇਕਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1976 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਅਧੀਨ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਰਾਜ, ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 174 ਅਤੇ 175 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 123 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬੋਰਡਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਬਿਲ ਬੋਰਡ ਲਗਾ ਕੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ/ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰੀ ਬੋਰਡਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਸੀ |

ਜਾਂ ਛੱਤ 'ਤੇ ਜੋ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। 9 ਜੁਲਾਈ, 2007 ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਾਰੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਸਬ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-3/1 ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਦਾ ਠੇਕਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। 10 ਲੱਖ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ 2008 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4949 ਵਿੱਚ 20 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 7 ਫਰਵਰੀ, 2008 ਦੇ

ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2008 ਦੀ ਜੁੜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 6815 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 26 ਦਸੰਬਰ, 2007 ਨੂੰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰਾਜੇਸ਼ ਕਵਾਲ ਨੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 6893 ਵਿੱਚ 2008 ਨੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਟੇਅ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। 2007 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 15323 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ MSK ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਡ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੰਮ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(6) ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(7) ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਿਤੀ 5 ਅਗਸਤ, 2009 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ 2007 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 15323 (M/s Add Junction ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਛੋਟ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ: -

"21. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੰਮ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਕਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਛੋਟ ਦੇ ਰਸਮੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਛੋਟ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ।

(8) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਲਾਜ਼ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

(9) ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭੌਤਿਕ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 7 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 108 ਆਫ 2007 (ਬਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਸੀ. ਜਲੰਧਰ) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ), ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਦੱਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੀ. ਹੁਕਮ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਬਾਰੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੁਣ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਪਾਅ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ।

(11) ਪ੍ਰੈਸਟੀਜ਼ ਲਾਈਟਸ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਐਸਬੀਆਈ (1) ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ

ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਦਮਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਰੁਣਿਆ ਬਰੂਹਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਾਫ਼ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦਾ, ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵਿੱਚ ਸਫ਼ਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਤਰੰਤ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਇਕੁਇਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾ ਖੁਲਾਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿੱਤੀ ਤੱਥ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਉਪਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(12) ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੱਦੇ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੁੜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।

(13) We no We:O now t comerito merits.nThenimpugned5 ਕਲਾਜ਼ ਹੇਠ:-

"ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ/ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ" ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ/ਪਾਰਟੀ/ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਏਗੀ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਪੰਜ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 6n BOT ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਏਗੀ। ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਲ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਗਮ ਇਸ ਠੇਕੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਬੋਰਡਾਂ/ਹੋਰਡਿੰਗਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੁਕਾਨਾਂ/ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਡਿਸਪਲੇ ਬੋਰਡਾਂ ਆਦਿ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(15) ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 (1) (ਜੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਭਾਰਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(16) ਨੇਵਾ ਵਿਗਿਆਪਨ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਨਗਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ, (3) ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਵੇਸਟ ਜਨਤਾ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰਡਿੰਗ ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਵਾਜਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਜਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਸਲੀਲ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) (2008) 8 SCC 42

ਜਾਂ ਖਤਰਨਾਕ। ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19(1) (a) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 19(1)(g) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ:-

"29. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਨਤਾ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਰੱਖਦੇ

ਹਨ। ਰਾਜ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। (ਸਰੀਰ ਅਹਿਮਦ ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. 1955 ਐਸਸੀਆਰ 707 ਸਟੇਟ)।

30. ਨਿੱਜੀ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀਤੇ ਹੋਰਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੋਰਡਿੰਗ ਨਿੱਜੀ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਸੜਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਫ੍ਰੈਟਿਕ ਦਾ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਫ੍ਰੈਟਿਕ ਦੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਪ੍ਰਵਾਹ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਸਲੀਲ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।
31. 2003 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਨੇ ਹੋਰਡਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਆਕਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਚਾਈ, ਵਿੱਖ ਆਦਿ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਫਰੇਮਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ 10 ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਾਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਪੂਜਾ ਸਥਾਨਾਂ, ਹਸਪਤਾਲਾਂ, ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਸੁਹਜਾਤਮਕ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਰਡਿੰਗ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ।
32. ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 326J ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋਰਡਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਪ੍ਰਵਾਹ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਵੇ।

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰਡਿੰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 326J ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ MC ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (1998) 1 SCC 363) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 326 ਜੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 326J ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ 326H ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਸੱਤਾ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ-ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਿਵੇਕ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਰਾਇਣ ਭੱਟ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ।"

(17) ਵਿੱਚ MIBuilders Pvt. ਸੀਮਿਤ ਬਨਾਮ ਰਾਧੇਵ ਸ਼ਾਮ ਸਾਹੂ ਅਤੇ ਹੋਰ। (4) ਅਕਾਦਮੀ ਪਧਨ, ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, (5) ਪੈਰਾ 61 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਤਾਂ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। . ਇੱਕ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੌਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸਤਿਹਾਰਾਂ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਗਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ MIBuilders (*supra*) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 66 ਵਿਚ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(18) ਅਸੀਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 122 ਅਤੇ 123 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(19) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

---

(4) (1999) 6 SCC 464

(5) AIR 1963 S.C. 1047

**MOHINDER SINGH v. STATE OF PUNJAB
AND OTHERS** (*Adarsh Kumar Goel, J.*)

4
6

ਮਹਿਕ

---

(4) (1999) 6 SCC 464
(5) AIR 1963 S.C. 1047